Ansøgning om koncertstøtte til Københavns Musikudvalg

Kunstnerisk idé

Brorsons Kirke og lydantropolog Nanna Hauge Kristensen har inviteret komponist Anja Jacobsen til at skabe et nyt vokalværk til indvielsen af en Vindtelefon, der opstilles på Assistens Kirkegård i København.

Værket skrives for fire sangere (SATB) og percussion og uropføres ved et gratis, offentligt arrangement søndag den 16. maj 2027, arrangeret af Brorsons Kirke. I den forbindelse søger vi Musikudvalget om støtte til koncerten.

Koncerten bliver en stedsspecifik musikalsk oplevelse, hvor publikum samles i kirkegårdens smukke rammer for at opleve et nyt værk, der tager afsæt i efterladtes henvendelser til deres afdøde. Værket inviterer til musikalsk fordybelse og refleksion over en fortsat forbundethed til vores døde.

Vindtelefonen er udformet som en telefonboks, hvor mennesker, der har mistet, inviteres til at række ud til deres kære. Brorsons Kirke har en stærk tradition for eksperimenterende musik og nye musikalske formater. Herfra udspringer samarbejdet om det nye vokalværk, der forener samtidsmusik og eksistentielle temaer med en ny kunstinstallation i Københavns offentlige rum.

Kompositorisk arbejde

Anja Jacobsens komposition tager afsæt i tekster, som mennesker har skrevet til deres afdøde i forbindelse med eksisterende Vindtelefoner. I værket samles de individuelle henvendelser i en fælles, klanglig form. Taksigelser, kærlighedserklæringer, erindringer og håb om gensyn gives musikalsk udtryk.

Vindtelefonen er oprindeligt et japansk fænomen. I en have i byen Ōtsuchi opsatte gartneren Itaru Sasaki i 2010 en hvid telefonboks med en ikke-tilsluttet telefon efter tabet af en elsket. Han talte i telefonen med håbet om, at hans beskeder kunne nå den afdøde med vinden. Efter tsunamien i marts 2011, som ramte Ōtsuchi hårdt, begyndte efterladte at søge mod Sasakis Vindtelefon for at tale med deres døde eller savnede. Siden har fænomenet spredt sig til andre dele af verden.

I Danmark har Janet Sturis opsat en Vindtelefon på Lyø, hvor besøgende har skrevet hilsner til deres afdøde i notesbøger. Nanna Hauge Kristensen har desuden skabt en lydinstallation udformet som en Vindtelefon. Den har været opsat på den internationale lydkunstfestival HearSay i Irland og på XMTR, en lydkunstfestival i Sydengland. Her blev lytterne inviteret til at henvende sig til et menneske, de havde mistet, gennem tale eller skrift.

Vokalværket tager afsæt i et udvalg af de skrevne tekster fra disse to Vindtelefoner. Sætningerne vil indgå i polyfone fletværk og i unisone passager for de fire sangere. Enkelte ord og deres rytme vil danne basis for sekvenser, hvor gentagelser skaber rytmiske og tonale mønstre med en meditativ karakter – som et billede på transformation og fortsat forbindelse.

Kompositionen arbejder med åndedrættet og inkorporerer også passager uden tekst. Der vil være fokus på pauser og stilhed for at pege mod det, der unddrager sig sproget: vinden, sorgen, det ukendte og døden. Indimellem flettes enkelte percussion-elementer ind, eksempelvis lyden af en dyb tromme eller en klokke.

Kunstnerisk er ambitionen at skabe et værk, hvor de fire stemmer både bliver bærere af de efterladtes ord og en kollektiv stemme, der rækker ud til de døde. På den måde undersøger værket forbindelserne mellem nærvær og fravær, mellem de levendes og de dødes sfærer og mellem savn, resonans, længsel, kærlighed og fortsat tilknytning.

Vindtelefonen og mødet med publikum

Med installationen får København sin egen Vindtelefon. Vi arbejder derfor på en formidlingsplan, der både sætter fokus på indvielsen med uropførelsen af vokalværket og på Vindtelefonen som et nyt kulturelt og kunstnerisk initiativ i byen.

Formidlingen vil foregå på sociale medier og gennem relevante kultur- og musikmedier, både skriftligt og i lydformat. PR-ansvarlig er Laura Cecilie Krogtoft.

Vi ønsker, at Vindtelefonen og korværkopførelsen kan åbne for en bredere samtale om sorg og om behovet for at skabe ritualer og rum, hvor mennesker kan mindes deres døde.

Konkret vil Vindtelefonen bestå af en udsmykket telefonboks i træ, skabt af billedkunstner og bygningssnedker Sarah Ratche. Indeni vil der være en ikke-tilsluttet telefon. Besøgende kan opholde sig i stilhed eller sende beskeder til en kær, de har mistet, gennem telefonrøret. Tanken er, at deres ord bæres med vinden.

Vokalværket bliver en integreret del af denne oplevelse, da besøgende kan lytte til en indspillet version ved at scanne en QR-kode. På den måde lever kompositionen videre efter koncerten og vil løbende møde nye lyttere i installationens rammer.

Det musikalske ensemble består af 3 kvinder, 1 mand og 1 non-binær: Laura Marie Madsen (sopran), Mija Milovic (alt), Håvard Magnussen (tenor), Victor Kassebeer (bas) og Anja Jacobsen (percussion). Kompositionens varighed er ca. 15-20 minutter.

Det er vigtigt for os, at både koncerten og Vindtelefonen er gratis og tilgængelige for et bredt

publikum, da Assistens Kirkegård er et offentligt rum, som tilhører alle københavnere. Med

koncerten og Vindtelefonen ønsker vi at skabe et intimt og poetisk rum, hvor alle, uanset

trosretning, alder, etnicitet og køn, kan opleve et nyt musikalsk værk, og mindes dem, de har mistet.